

מעל העיר האסורה

א.

חיה במקום אחר עכשו, אבל כותבת מימין לשמאל.
טפסתי על חומת סין הגדולה כעל הר סיני.
ידי דממו. קברתי מיליון פועלים.
בסוף הדרך כמו סוף הדרך, נרקתי את עצמי לפרש כנפים.
הפכתי לצפור נפלאה.

ב.

למקדש השמים נסקתי מעל.
ראיתי את הקיסר נושא תפלה
למען העם.

ג.

באוניברסיטת פקין היה לי חפץ אקדמי לדבר על טפריה של החיה
הפואטית. על הקטוב בעולם. על השבר ברוח הזמן.

אבל אמרתי, המטפורה מתה, הדמיון עוד חי. מחזיקה גיר ביד ומוחקת את
כונת המשורר.

ד.

בזמן השאלות והתשובות, סטודנטית חכמה תפסה את הסתירה ונופפה על
פני במניפה סינית. שום דבר לא הולך לה כמו שאת רוצה. ובכל זאת –
מה רוצה המשוררת?

ה.

לכבר טיאנגמן לא נתנו לי להכנס כמורדת יחידה.
המורד האלמוני לא עזב את הכפר ב־5 ביוני 1989.
רוחו מתגלה בכל סרוב.
ואני שבמצבים כאלה מאבדת גוף, נגעת בו.

נִקְשְׁרָנוּ כְּאַלְמוֹנֵי לְאַלְמוֹנִית
בְּמֶלֶכְסָן.

ו.

הוא מֵרַחֵף אֶתִּי עֲכָשׁוּ
מֵעַל הָעִיר הָאֲסוּרָה.

ז.

בְּגֵן הַקִּיסָר הַשְּׁבוּר עֲמָדוֹ הַמִּים שְׁקֵטִים וְשׁוֹמְרֵי סוּד.
הֵם חֲכוּ לִי אֶלֶף שָׁנָה.
מִצּוּלוֹת שֶׁל קֶסֶם הָיוּ בַּהֲשָׁתִּקְפוֹת שְׁלִי.
כְּמִסִּים שָׁאֵף שְׁלִיט לֹא מִסְפָּר לְנִתְיָנוֹ.

ח.

הַוֹרְדִים לְבָלְבוּ בְּגֵן גִּ'נְגִּשָׁן.
הָרִיחַ מִשָּׁן אֲנָשִׁים פְּנִימָה.
סוּג שֶׁל גֵּן-עֵדֶן שְׁמִתְגַּלָּה אַחַת לְשָׁנָה.
נִעְמַדְתִּי בַּתּוֹךְ כָּל זֶה הַלּוּמָה: אֵיךְ
מֵעַלִּים אֶת הָרִיחַ עַל הַכֶּתֶב.

ט.

בְּרִכְבֶּת חֲזוֹר לְשִׁנְחֵאֵי שֶׁתְּקַתִּי 345 קֶמ"ש.
תִּכְךָ יַחֲלֹפוּ כָּל הַנוֹפִים בְּדֶרֶךְ.
נִצָּא לְרַחוּב שִׁישְׁקָף אוֹתָנוּ כְּאַבְנִים חֲלֻקוֹת וְגוֹרְדֵי שְׁחָקִים מוֹאָרִים.
הָעִיר תִּצְלַם וְתִשְׁמָר אוֹתָנוּ בְּמֵאֲגָרִי מִיָּדָע.
בַּתְּרַחֵשׁ הֵכִי קִיצוֹנִי יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ לְהוֹרֵג.
מִטְפּוֹרִית, כְּמוֹבֵן, כֵּן?

בייג'ין, אפריל 2023